

optaget i EU. Det er i virkeligheden utrolig nemt. Og derfor må vi jo kigge på: Lever de op til kriterierne, eller lever de ikke op til kriterierne?

I dag er der ingen tvivl om, at de ikke lever op til kriterierne. Der er massive problemer med menneskerettighederne, kurderne bliver undertrykt, vi har et demokrati, som i sidste ende bliver kontrolleret af militæret i Det Nationale Sikkerhedsråd, og der er massive problemer med menneskerettigheds- og demokratisituationen i Tyrkiet.

Kl. 11.40

Men det ændrer da ikke ved, at det kunne ændre sig. Det kan da godt være, at Tyrkiet om nogle år eller mange år – det er svært at sætte et årstal på – vil være klar til det. Men så må vi bare kigge på, om de vil det. Hvis de vil det, lever de så op til kriterierne for at blive medlem af EU eller ej? Det er i virkeligheden meget nemt, og på den måde kunne det være basis for debatten her.

Jeg vil godt lige sige noget om det, som har været det noget formalistiske argument for nogle af de andre partier, nemlig at det her er noget, man har vedtaget i en anden institution end det danske Folketing, så derfor kan vi ikke diskutere det og ikke forholde os til det.

Det synes jeg er et noget mærkeligt argument, specielt fordi jeg rent faktisk ligesom hr. Svend Auken synes, at mange af de ting, der står der, er ret fornuftige. Derfor synes jeg, hr. Svend Aukens argument om, at man ikke vil vedtage det, fordi der er nogle andre, der har vedtaget det før en, egentlig er ret fjollet og formalistisk.

I andre sammenhænge, og det gælder f.eks. i forhold til CIA-flyene, er det jo sådan, at Europarådets parlamentariske forsamling har vedtaget en rapport – det ved udenrigsministeren godt, vi har haft lejlighed til at diskutere det flere gange – og at regeringen desværre ikke vil lave den undersøgelse, som Europarådet anbefaler. Europa-Parlamentet har bakket op bag Europarådet og også lavet en rapport, som siger, at man bør undersøge CIA-flyene. Så jeg synes, det er en god idé, at man på den måde inddrager internationale institutioners måde at virke på diskussioner her i det danske Folketing.

Så jeg vil ikke sige, at vi vil stemme imod det her, selv om vi godt ved, hvad Dansk Folkepartis dagsorden med det er; det er endnu en gang en mobning af Tyrkiet på et ubehageligt og fremmedfjendsk grundlag, det vil vi ikke være med til. På den anden side indeholder den der

erklæring, som man gerne vil have vedtaget, noget, som går stik imod, hvad Dansk Folkeparti mener, nemlig en lang række fornuftige punkter. Så i forbindelse med udvalgsarbejdet vil vi kigge lidt nærmere på pindene. Vi vil nærlæse de pinde, der er i forslaget, og så vil jeg da ikke udelukke, at vi kan ende med at stemme for det.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Hr. Rune Lund vidste ikke, om han skulle grine eller græde. Jeg vil foreslå, at han græder. Jeg synes ligesom, at det mere er Enhedslistens rette stil.

Men så vil jeg godt sige noget om det, der har med sagen at gøre, spørgsmålet om, hvad menneskerettigheder er. Jeg ville måske i al beskedenhed foreslå hr. Rune Lund at læse en bog. Jeg skrev i 2000 en bog, der hedder »Dansen om menneskerettighederne«, der faktisk prøver på at skitsere den kritik, som jeg har udtrykt.

I forbindelse med det vil jeg godt spørge hr. Rune Lund: Er han i stand til at fatte, at der er forskel på frihedsrettigheder og menneskerettigheder? Frihedsrettigheder, som har at gøre med, at der er givet en lov – til syvende og sidst går det tilbage til Magna Carta i England i 1215 – og det, der blev opfundet som menneskerettigheder, først i den amerikanske revolution og siden først og fremmest i den franske revolution, hvor det ganske logisk førte til guillotinen.

Jeg spørger hr. Rune Lund, der forhåbentlig ikke vil græde så meget, at han ikke kan svare: Er han i stand til at forstå forskellen på frihedsrettigheder og menneskerettigheder?

(Kort bemærkning).

Rune Lund (EL):

Jeg er i hvert fald i stand til at forstå en diskussion om rettigheder, og jeg ved, at der er mange forskellige former for menneskerettigheder. Der er sociale rettigheder, der er økonomiske rettigheder, der er også borgerlige frihedsrettigheder, som man f.eks. kender dem fra et demokrati som det danske.

Men det, som jeg synes er interessant, er den holdning til menneskerettigheder, som hr. Søren Krarup har givet udtryk for i mange sammenhænge, netop at det er en meget problematisk størrelse, og at det ikke er noget, man kan forholde sig til, og at det er noget værre fjollerier. Det er ligefrem vor tids fordærvmagt, djævelen i skikkelse af en humanitær lysengel, forfalsknin-